

NEDERLANDSCHE GENEESMIDDELEN.

Met bijzondere belangstelling heb ik het stuk over dit onderwerp, van de hand van prof. G. VAN RIJNBERK, in het *Tijdschrift* van 24 Maart ll. gelezen. Zooals bekend is, geschiedde het naar aanleiding van een schrijven van den heer J. J. VERMET, van de firma N. VERWEY & CO., apothekers te Tiel, dat het opstel in het *Tijdschrift* verscheen. Volkomen kan ik medegaan met het betoog van den steller; wat mij betreft, zou ik nog eenige opmerkingen er aan willen toevoegen.

Het is een boos toeval, dat juist de firma VERWEY (dóór den heer VERMET) haar misnoegen uit. Deze firma herinnert zich zeker nog wel in 1916 een kaart van mij te hebben ontvangen. Ik verzocht nl. mij mede te deelen, of het de firma mogelijk zou zijn, waar zij een lecithine-praeparaat in den handel bracht, koperlecithine te vervaardigen, analoog aan het lecetyl (BAYER), dat tijdens den oorlog hier te lande niet verkrijgbaar is. (Ik vroeg het naar aanleiding van nieuwere mededeelingen van Duitse zijde over lupusbehandeling). Taal noch teeken ontving ik van de firma. Zeker te veel belangstelling!

Een andere, meer algemeene zaak is deze. Als gewoon bezoeker van de Jaarbeurs na den afloop, ben ik er met opzet op uit gegaan om de pharmaceutische stands te bezichtigen. Kamers als van de firma BROCADES en STHEEMAN en iemand uit Katwijk waren dicht! Hoe kon het eigenlijk ook anders, waar de stemming van de uitstallers in het algemeen was: wat heeft men nu aan het publiek? Hoeveel uitstallingen bleven er gesloten? Hoeveel werd er reeds ingepakt?

Neen, er waait nog geen frissche wind op dit gebied; en ik zou dit willen vragen: kan men tegenwoordig bijv. voorschrijven jodet. kal. B & S en zeker zijn, dat dit nieuwe Nederlandsche fabrikaat wordt geleverd? Ik voor mij wed, ik ben wat sceptisch aangelegd, in geen 10 pCt. der gevallen.

Ik veroorloof mij nog een vraag. Zou het met medewerking van onze Maatschappij niet doenlijk zijn, dat door de apothekers in de eerste plaats, zelfs ongevraagd, zoo veel mogelijk Nederlandsche praeparaten worden afgeleverd? Dat van wege de Ned. Maatschappij tot bevordering der Pharmacie geregeld lijsten worden uitgegeven, aan apothekers en geneeskundigen, van onze geneeskrachtige landsprodukten? Kan in het *Geneeskundig Jaarboekje* op eenvoudige wijze er op gewezen worden?

Mij dunkt, dat dán van onze zijde alles gedaan wordt om de vaderlandsche geneesmiddelen-nijverheid te steunen. Wanneer dan ook firma's als de Tielsche, ik zou haast zeggen een weinig handel-lecithine slikken, zal het best gaan. Nederland en koloniën vormen een groot afzetgebied. Of het te klein zal blijken om onze geneesmiddelen-nijverheid te doen bloeien, zal pas kunnen worden beslist, wanneer van die zijde voldoende moeite is besteed. Voor het moederland zelfs is deze tot nog toe volstrekt onvoldoende.

Utrecht, 26 Maart 1917.

I. J. VAN DEN HELM.

SPLENOMEGALIE TYPE GAUCHER.

In het vorige nummer van dit *Tijdschrift* deelen DE LANGE en SCHIPPERS in een aan hun opstel „over een weinig voorkomend familiair lijden” toegevoegde noot mede, dat er „een zekere mate van incongruentie” bestaat tusschen een paar uitspraken, door mij op verschillende tijdstippen betreffende de ziekte van GAUCHER gedaan. Het zij mij veroorloofd te dezer plaatse de verklaring te geven, waarom deze uitspraken, waartusschen een tijdsruimte van niet minder dan 8 jaren ligt, slechts schijnbaar, doch in werkelijkheid niet zóó met elkaar in strijd zijn, als bovengenoemde schrijvers willen doen voorkomen.

Toen ik den 28sten November 1908 een 10-jarig meisje met een ontzaglijk groote milt en lever in een vergadering der Ned. Vereen. voor Paediatrie voorstelde, meende ik inderdaad „het zeer zeldzame type GAUCHER van splenomegalie, welk type veelal bij verschillende leden uit één gezin wordt waargenomen en waarvan de diagnose tijdens het leven onmogelijk is”, te kunnen uitsluiten. Toen ik echter hetzelfde meisje